

Міністерство освіти і науки України
Львівський національний університет імені Івана Франка

Юлія Дем'янчук

ЛІНГВОПОЛІТИЧНА СИНЕРГЕТИКА МОВИ ВІЙНИ

Монографія

2026

УДК [81'1:32]:81'276.6'373:355.01]»19/20»

Д30

Рецензенти:

д-р філол. наук, проф. *О. В. Дзера*

(Львівський національний університет імені Івана Франка);

д-р юрид. наук, заслужений юрист України, доц. *В. П. Пилипенко*
(Київський університет права Національної академії наук України);

д-р філол. наук, доц., проф. *Н. М. Грицив*

(Національний університет «Львівська політехніка»);

канд. пед. наук, доц. *М. В. Подоляк*,

(Львівський національний університет ветеринарної медицини
та біотехнологій імені С. З. Гжицького)

Рекомендувано до друку Вченою Радою

Львівського національного університету імені Івана Франка

(Протокол № 4/2 від 25 лютого 2026 р.)

Дем'янчук Юлія

Д30

Лінгвополітична синергетика мови війни : монографія / Юлія Дем'янчук. – Львів : Львівський національний університет імені Івана Франка, 2026. 532 с.

ISBN 978-617-10-0968-4

У монографії обґрунтовано становлення лінгвополітичної синергетики як міждисциплінарної галузі, що досліджує взаємодію засобів мови війни з політичною, соціальною, історичною, правовою, ідеологічною та воєнною суперсистемами. У центрі уваги перебувають механізми самоорганізації й стабілізації воєнного дискурсу в текстах різної функціонально-стильової маркованості у просторі воєнної комунікації, а також формування понятійно-категоріального апарату, що поєднує конвенційно закріплені поняття й терміни лінгвосинергетики (самоорганізація, дисипативність, динамічність, відкритість і нелінійність системи, порядок / хаос) і нові поняття, введені у цьому дослідженні (функціонально-смилова ампліфікація, лінгвальний автокаталіз, мовна турбулентність, інваріантний фрактал, семантична біфуркація, мовний аттрактор, ентропія дискурсу). На широкому емпіричному матеріалі трьох історичних періодів – Першої світової війни, Другої світової війни та російсько-української війни, із застосуванням корпусних, статистичних і синергетичних методів описано лінгвополітичну синергію засобів мови війни та її типи. У дослідженні змодельовано сценарний фрейм WAR, систематизовано структурні моделі словосполук із компонентом «війна», воєнно-політичну й військово-політичну лексику, фразеологізми та метафори війни, а також запропоновано кількісну модель дисонансу між нормативно-риторичною репрезентацією війни та її емпіричною реальністю у поєднанні з критичним дискурс-аналізом. Практичну цінність монографії становлять розроблена методика та можливості її застосування в лінгвістичній експертизі оцінних і маніпулятивних дискурсивних практик, протидії маніпуляціям і пропаганді, перекладознавстві, стратегічних комунікаціях, а також у підготовці курсів із лінгвополітичної синергетики, лінгвістики війни, воєнної комунікації та воєнної конфліктології.

УДК [81'1:32]:81'276.6'373:355.01]»19/20»

ISBN 978-617-10-0968-4

© Дем'янчук Юлія, 2026

© Львівський національний університет
імені Івана Франка, 2026

ЗМІСТ

СЛОВО ВІД АВТОРА	9
ВСТУП	10
ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ	14
Розділ 1. МОВА ВІЙНИ ЯК ІНТЕГРАТИВНИЙ ФЕНОМЕН ЛІНГВОПОЛІТИЧНОЇ СИНЕРГЕТИКИ	15
1.1. Синергетичний підхід до мови.....	15
1.1.1. Політична лінгвістика і параметри мовної дії.....	20
1.1.2. Соціальні аспекти функціонування мови війни	25
1.1.3. Становлення поняття “лінгвополітична синергетика”	28
1.2. Теоретичні засади вивчення воєнної конфліктології	36
1.2.1. Мовний вимір колоніальності в добу Першої світової війни.....	41
1.2.2. Мова війни в колоніальному та деколоніальному контекстах (міжвоєнний, воєнний та поствоєнний періоди).....	57
1.2.3. Російсько-українська війна: мова неокolonіального домінування	74
1.2.4. Воєнна конфліктологія: міждисциплінарна рамка дослідження збройного конфлікту	79
1.3. Лінгвістика війни: передумови виникнення.....	81
1.3.1. Антропоцентризм.....	89
1.3.2. Воєноцентризм.....	93
1.3.3. Функціоналізм	96
1.3.4. Концептуально-методологічна модель лінгвістики війни.....	99
1.4. Воєнна комунікація в парадигмі лінгвістики війни	102
1.5. Лінгвополітична синергія мови війни	109
Висновки до розділу 1	115

Розділ 2. МЕТОДОЛОГІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ МОВИ ВІЙНИ.....	118
2.1. Генеза мови війни в історико-політичному та історико-художньому контексті	118
2.1.1. Період Першої світової війни, 1914–1918 роки.....	122
2.1.2. Період “втраченого покоління”, 1920–1930 роки.....	127
2.1.3. Період Другої світової війни, 1939–1945 роки	131
2.1.4. Період Голокосту, 1933–1945 роки	135
2.1.5. Період Революції Гідності, 2013–2014 роки	137
2.1.6. Період травматичної нарації, 2014–2022 роки	144
2.1.7. Період російсько-української війни, з 2022 року.....	146
2.1.8. Період героїзму та гуманності, з 2022 року.....	148
2.2. Стилiстико-інтерпретаційний аналіз текстiв мови вiйни	150
2.2.1. Тексти офіційно-ділового стилю	151
2.2.2. Тексти публіцистичного стилю	154
2.2.3. Тексти художнього стилю	157
2.3. Аналітичні методи лінгвістичного дослідження мови війни ..	160
2.3.1. Структурно-синтаксичний аналіз словосполук із компонентом “війна”	161
2.3.2. Семантико-типологічний аналіз словосполук із компонентом “війна”.....	164
2.3.3. Прагматико-дискурсивний аналіз словосполук із компонентом “війна”.....	166
2.3.4. Критичний дискурс-аналіз засобів мови війни	173
2.4. Корпусний підхід до аналізу мови війни.....	175
2.5. Інтелектуальний аналіз текстів із різною функціонально-стильовою маркованістю	177
2.6. Дисперсійний аналіз стилістичних відмінностей словосполук із компонентом “війна”.....	178
2.7. Квартильний аналіз стилістичної варіативності словосполук із компонентом “війна”.....	180
2.8. Метод Лагранжа у виявленні дисонансу між нормативно-риторичною репрезентацією війни та емпіричною реальністю	181
2.9. Синергетичне моделювання динаміки мови війни.....	183
2.10. Обґрунтування авторської методики дослідження лінгвополітичної синергетики мови війни	184
Висновки до розділу 2	194

РОЗДІЛ 3. СЛОВОСПОЛУКИ ІЗ КОМПОНЕНТОМ “ВІЙНА” У МАКРОЛІНГВОПОЛІТИЧНІЙ СИНЕРГЕТИЦІ.....	196
3.1. Словосполуки із компонентом “війна” як інструмент макролінгвополітичної синергетики	198
3.2. Моделі та синтаксні функції словосполук із компонентом “війна”	200
3.2.1. Синтаксичні трансформації і типи зв’язків у структурі словосполук із компонентом «війна»	207
3.3. Референтно-оцінна семантика словосполук із компонентом “війна”	212
3.4. Словосполуки із компонентом “війна” періоду Першої світової війни у вимірі воєнної комунікації	222
3.4.1. Вербалізатори воєнного управління в текстах офіційно-ділового стилю	222
3.4.2. Медіатор між державою і суспільством у текстах публіцистичного стилю	229
3.4.3. Контрапункт двох реєстрів і макровзаємодія дипломатії та ідеології в текстах художнього стилю	231
3.5. Словосполуки із компонентом “війна” у воєнній комунікації періоду Другої світової війни.....	234
3.5.1. Плани розгрому спільного ворога в текстах офіційно-ділового стилю	234
3.5.2. Критичний розрив між політичними рішеннями та їх тактичним втіленням у текстах публіцистичного стилю	241
3.5.3. Воєнна комунікація в умовах примусової соціалізації у художніх текстах Другої світової війни.....	245
3.6. Словосполуки із компонентом “війна” як засіб воєнної комунікації в умовах російсько-української війни.....	249
3.6.1. Єдиний міжнародний нормативно-інформаційний простір у текстах офіційно-ділового стилю.....	250
3.6.2. “Стрес-тест” політичних стратегій – планування крайніх сценаріїв у текстах публіцистичного стилю	258
3.6.3. Міждержавні сигнали і внутрішньополітичні акценти в текстах художнього стилю	262

3.7. Кількісно-статистичне моделювання стилістичної варіативності словосполук із компонентом “війна”	266
3.7.1. Кластерний і дисперсійний аналіз стилістичної варіативності	266
3.7.2. Вплив стилю на частотність словосполук із компонентом “війна”: результати ANOVA.....	269
3.7.3. Квартильна модель частотності словосполук із компонентом “війна”	270
Висновки до розділу 3	271
 Розділ 4. ВІЙСЬКОВА VS ВОЄННА ФРАЗЕОЛОГІЯ В СИСТЕМІ МОВИ ВІЙНИ В РАМКАХ МІКРОЛІНГВОПОЛІТИЧНОЇ СИНЕРГЕТИКИ	
4.1. Дослідницька лакуна військової та воєнної фразеології у мікролінгвополітичному ракурсі	276
4.2. Фразеологізми доби Першої світової війни: наслідки міждержавного збройного протистояння	281
4.3. Фразеологізми періоду Другої світової війни: вербалізація гнітючої атмосфери фронту та досвіду поневолення	288
4.4. Фразеологізми періоду російсько-української війни: вистраждана боротьба за незалежність у протистоянні з імперськими амбіціями Кремля	293
4.5. Військова vs воєнна фразеологія мови війни у порівняльному зрізі за історичними періодами.....	299
4.6. Корпусне моделювання сполучуваності компонента “war”	302
Висновки до розділу 4	307
 Розділ 5. МЕТАФОРИ ВІЙНИ В ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНІЙ ЛІНГВОПОЛІТИЧНІЙ СИНЕРГЕТИЦІ.....	
5.1. Метафори війни як образні моделі збройних протистоянь XX–XXI століть в експериментальній лінгвополітичній синергетиці	314
5.2. Природоморфні та деструктивні метафори Першої світової війни	322
5.3. Транстемпоральні метафори і дегуманізація в текстах Другої світової війни.....	326
5.4. Метафори оборони, перманентної загрози, гри і маніпуляцій у період російсько-української війни.....	329

5.5. Ступені дисонансу між нормативно-риторичною репрезентацією війни та емпіричною реальністю: типологія й вимірювання	334
5.6. Лагранжева модель дисонансу	337
Висновки до розділу 5	339

Розділ 6. ВОЄННО-ПОЛІТИЧНА ТА ВІЙСЬКОВО-ПОЛІТИЧНА ЛЕКСИКА У ФОКУСІ ТЕОРЕТИЧНОЇ ЛІНГВОПОЛІТИЧНОЇ СИНЕРГЕТИКИ

342

6.1. Воєнно- та військово-політична лексика у парадигмі теоретичної лінгвополітичної синергетики	343
6.2. Воєнно-політична лексика у вимірах воєнної політики та безпеки	346
6.2.1. Воєнно-політичні терміни і лексеми	347
6.2.2. Терміни і лексеми, марковані війною	354
6.2.3. Вирази з воєнно-політичним навантаженням	361
6.3. Військово-політична лексика в проекції на матеріальні, організаційні, ідеологічні компоненти військово-політичної діяльності.....	364
6.3.1. Військово-політичні терміни і лексеми	365
6.3.2. Терміни і лексеми, марковані сферою військової справи	376
6.3.3. Вирази з військово-політичним навантаженням	384
6.4. Емоційно забарвлена лексика та експресивно-риторичні конструкції	389
Висновки до розділу 6	393

Розділ 7. ЛІНГВОПОЛІТИЧНА СИНЕРГІЯ ЗАСОБІВ МОВИ ВІЙНИ

396

7.1. Концепт WAR у воєнному дискурсі: лінгвокультурологічний аспект	397
7.2. Фреймове моделювання концепту WAR	406
7.3. Біфуркаційно-синергетична модель динаміки мови війни.....	410
7.4. Лінгвополітична синергія засобів мови війни: механізми самоорганізацій та флуктуацій.....	412
7.4.1. “Війна, що покладе край усім війнам”	413
7.4.2. Від антивоєнної риторики до ескалації насильства.....	419
7.4.3. Консолідація протидії: міжнародно-правова позиція України.....	427

7.5. Динаміка лінгвополітичної синергії засобів мови війни на макро- й мікрорівнях	439
Висновки до розділу 7	442
ВИСНОВКИ	445
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	453
ДОДАТКИ	507
Додаток А	507
Додаток Б	511
Додаток В	517
Додаток Г	520
Додаток Д	524

СЛОВО ВІД АВТОРА

Монографія “Лінгвополітична синергетика мови війни” є науковою працею, написаною в час, коли війна триває тут і тепер. За кожним текстом, кожною мовною моделлю, кожним прикладом воєнного дискурсу, проаналізованим у книзі, стоїть людський досвід і емоції – страх, спротив, біль, надія.

Я вдячна всім, з ким перетнулися мої професійні дороги в ці роки: це спілкування залишило відбиток на все життя – тихий, але незмінний.

Дякую рецензентам за слухні поради, колективу видавництва – за фахову підготовку книги до друку.

Окрема вдячність тим, хто підтримував цю працю в момент її зародження, коли вона існувала лише у вигляді розрізнених текстів, і тим, хто повірив у її значущість.

Особливу подяку висловлюю Лідії Василівні Мацевко-Бекерській, доктору філологічних наук, професору кафедри зарубіжної літератури Львівського національного університету імені Івана Франка, яка була поруч на всіх етапах роботи над монографією – підтримувала, скеровувала й допомагала зберегти цілісність задуму.

Найтепліші слова вдячності моїй родині – чоловікові, дітям, батькам. Ви тримали внутрішню рівновагу дому в той час, коли я занурювалась у тексти війни, писала між повітряними тривогами й новинами з фронту. Таку підтримку неможливо виміряти жодними словами.

Цю книгу я присвячую моему братові Арсену – судинному хірургу, активному учаснику Революції Гідності, учаснику АТО у 2015–2016 роках, діючому офіцерові ЗСУ з 2022 року – людині, чий професійний і життєвий шлях присвячений служінню Батьківщині.

Воїни Збройних Сил України формують ту реальність, яку мова війни лише намагається наздогнати.

ВСТУП

У монографії йдеться про всіх тих, хто власним життям пише долю країни й майбутнє нації; заради цього реалізовано авторський задум, що визначив дослідницьку перспективу праці й увиразнив її актуальність.

Актуальність дослідження зумовлена потребою системного опису лінгвополітичної синергетики мови війни, що перебуває у взаємодії з політичною, соціальною, історичною, правовою, ідеологічною та воєнною суперсистемами і впливає на механізми ескалації, стримування або деескалації конфлікту. Зіставлення мовних практик Першої та Другої світових воєн зі сучасним воєнним дискурсом, зокрема періоду російсько-української війни, дає змогу простежити тяглість і трансформації функціональних моделей мови війни, їхню стильову варіативність, що визначає **об'єкт дослідження** – мову війни в офіційно-ділових, публіцистичних і художніх текстах воєнної тематики. Відповідно **предметом дослідження** є лінгвополітична синергія засобів мови війни. **Мета дослідження** – виявити та проаналізувати закономірності лінгвополітичної синергії засобів мови війни в офіційно-ділових, публіцистичних і художніх текстах на основі лінгвополітичної синергетики і з'ясувати механізми, що забезпечують перехід системи мови війни від хаотичного до стабільного стану в різні історичні періоди.

Матеріалом для наукової розвідки послуговували тексти декларацій і міжнародно-правових актів; матеріали Ліги Націй, документи НАТО; резолюції Ради Безпеки ООН; офіційні заяви президентів Вудро Вільсона, Франкліна Рузвельта, Адольфа Гітлера, Володимира Путіна, Володимира Зеленського, Дональда Трампа, Джо Байдена, Анджелі Дуди; заяви Пентагону; телеграми кайзера Вільгельма II та царя Миколи II; матеріали офіційного інтернет-представництва Президента України; публікації The Guardian, The Washington Post, The New York Times (у часовому проміжку від 1914 до 2025 року), публіцистичні книги Крістофера Міллера “Війна прийшла до нас: життя і смерть в Україні” (Christopher Miller “The War Came to Us: Life and Death in Ukraine”, 2023) та Боба Вудворда “ВІЙНА” (Bob Woodward “WAR”, 2024), а також художні твори: Ернеста Гемінґвея “Прощавай, зброе”

(Ernest Hemingway “A Farewell to Arms”, 1929), Еріха Марії Ремарка “На Західному фронті без змін” (Erich Maria Remarque “All Quiet on the Western Front”, 1929), Прімо Леві “Чи це людина” (Primo Levi “If This Is a Man”, 1958), Джона Рональда Руела Толкіна “Володар перснів” (John Ronald Reuel Tolkien “The Lord of the Rings”, 1954), Анни Франк “Щоденник Анни Франк” (Anne Frank “The Diary of a Young Girl”, 1952), Метта Галлахера “Світанок” (Matt Gallagher “Daybreak”, 2024) та Артура Дражека “Міст у темряві” (Artur Drazek “Bridge in the Darkness”, 2023).

У монографії запропоновано комплексний підхід до вивчення лінгвополітичної синергетики мови війни. Випрацьована методика спирається на дев'ятиетапний алгоритм і п'ятиетапну методику аналізу, що разом забезпечують послідовну логіку дослідження. Перший – структурно-макролінгвополітичний етап – формує корпус словосполук із компонентом «війна», окреслює макрорівневу модель воєнної комунікації. Другий – фразеологічно-мікролінгвополітичний етап – зосереджується на воєнній і військовій фразеології, увиразнює фронтовий досвід, травму й спротив у локальних фразеологічних мікросистемах. Третій – метафорично-експериментальний етап – поєднує аналіз базових метафоричних типів із кількісними моделями дисонансу та критичним дискурс-аналізом, унаслідок чого окреслює зони конфлікту між риторикою й емпіричною реальністю війни. Четвертий – лексико-теоретичний етап – описує воєнно- та військово-політичну лексику, структурує термінологічний пласт мови війни й визначає концептуальні поля безпеки, загрози, відповідальності та пам'яті. П'ятий – синергетично-дискурсивний етап – інтегрує результати попередніх рівнів, виокремлює типи лінгвополітичної синергії, механізми консолідації, дифузії, конфронтації і резонансу й у такий спосіб демонструє перехід системи мови війни від хаотичного до стабільного стану.

Наукова новизна роботи полягає в тому, що в ній *унерше* в українському мовознавстві:

- досліджено лінгвополітичну синергетику – міждисциплінарну галузь, яка інтегрує політичну лінгвістику, соціолінгвістику, лінгвосинергетику, лінгвістику війни, воєнну комунікацію і воєнну конфліктологію; її аналітичний інструментарій застосовано до текстів Першої світової, Другої світової та російсько-української війни;
- простежено генезу воєнної конфліктології – нової дисциплінарної рамки, сформованої на аналізі мови війни в збройних

- конфліктах, які відбивають динаміку колоніальних, деколоніальних і неокolonіальних практик у різні історичні періоди;
- обґрунтовано лінгвістику війни – міждисциплінарну галузь сучасної лінгвістики, що досліджує мову війни в системі воєнної комунікації та виявляє її ідеологічні, персуазивні й прагматичні механізми – від цензури, маніпуляції та дипломатичного маскуванню агресії до формування образу ворога, колективної пам'яті, міжнародно-політичної консолідації й впливу на перебіг ескалації або деескалації конфлікту;
 - концептуалізовано воєнну комунікацію як окремий науковий феномен, у межах якого мова війни виконує репрезентативну, регулятивну, інституційну та гуманітарну функції; виокремлено її внутрішньополітичний і зовнішньополітичний підвиди, що структурують досвід війни в різних дискурсивних просторах і спрямовують колективне осмислення збройного конфлікту;
 - сформовано типи лінгвополітичної взаємодії засобів мови війни (позитивна, негативна, амбівалентна, підсилювальна синергія) та виявлено, що ці режими задають траєкторії ескалації, стримування або деескалації конфлікту;
 - уведено нові поняття для опису мови війни: функціонально-смилова ампліфікація, лінгвальний автокаталіз, мовна турбулентність, інваріантний фрактал, семантична біфуркація, мовний аттрактор, ентропія дискурсу – понятійний інструментарій, призначений для пояснення змін смислової архітектури текстів воєнної тематики;
 - випрацьовано комплексну процедуру дослідження: дев'ятиетапний алгоритм і п'ятиетапну методику лінгвополітичної синергетики мови війни;
 - проведено кількісне моделювання стилістичної варіативності словосполук із компонентом «війна» (кластеризація, тематичне моделювання, one-way ANOVA, кватильний аналіз) і доведено визначальну роль стилю у формуванні частотності, колокаційної варіативності, семантики словосполук;
 - розроблено типологію ступенів дисонансу між нормативно-риторичною репрезентацією війни та її емпіричною реальністю, узгоджену з Лагранжевою моделлю коефіцієнта D та верифіковану засобами критичного дискурс-аналізу;
 - уточнено поняття “військова фразеологія” і “воєнна фразеологія”, виявлено структурні класи цих одиниць та найпродуктивніші моделі для різних підкорпусів, а також обґрунтовано їхню

роль у фіксації травми, спротиву, підкорення й колективної консолідації;

- запропоновано фреймову модель концепту WAR як динамічного сценарію з підфреймами AGGRESSION, DEFENSE, FRONTLINE, HUMANITARIAN, DIPLOMACY та інтерпретовано зміну режимів смислотворення в термінах аттракторів, біфуркаційних зон і граничних циклів.

Теоретичне значення дослідження полягає в тому, що його результати закладають методологічне й понятійно-категоріальне підґрунтя для подальшого вивчення мови війни у координатах лінгвополітичної синергетики. Монографія становить внесок у розвиток теорії мови, сприяє формуванню новітніх парадигм лінгвістичних і соціогуманітарних студій у галузі політичної лінгвістики, соціолінгвістики, дискурсології, лінгвістики війни, військової конфліктології й теорії військової комунікації. Системний опис словосполук із компонентом «війна», фразеологізмів, метафор і військово- та військово-політичної лексики в різних функціональних стилях із залученням корпусно-статистичних і синергетичних інструментів уможливив виявити стійкі структурно-семантичні моделі, що формують дискурсивні сценарії війни.

Практична цінність дослідження полягає в тому, що його результати можна використати для розробки навчальних курсів з лінгвополітичної синергетики, лінгвістики війни, військової комунікації та військової конфліктології, а також у підготовці фахівців у галузях інформаційної безпеки, журналістики і перекладознавства. Проведений аналіз створює методичне підґрунтя для лінгвістичної експертизи текстів військової тематики, виявлення маніпулятивних і пропагандистських стратегій та розробку інструментів протидії їм. Класифікація типів лінгвополітичної взаємодії засобів мови війни може слугувати прикладним аналітичним інструментом для оцінки комунікативних ризиків, прогнозу дискурсивних ефектів і вдосконалення мовної політики держав у період збройного протистояння.

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ

КДА – критичний дискурс-аналіз
ТКМ – теорія концептуальної метафори
ІАТ – інтелектуальний аналіз текстів
НАТО – Північноатлантичний альянс
ООН – Організація Об'єднаних Націй
ОБСЄ – Організація з безпеки і співробітництва в Європі
РБ ООН – Рада Безпеки ООН

Наукове видання

ДЕМ'ЯНЧУК Юлія

ЛІНГВОПОЛІТИЧНА СИНЕРГЕТИКА МОВИ ВІЙНИ

Монографія

Редактор *Уляна Крук*

Комп'ютерне верстання *Ірини Куліненко*

Обкладинка *Маргарити Білобринь*

Формат 70×100/16. Умовн. друк. арк. 42,89. Тираж 100 прим.

Видавець та виготовлювач:

Львівський національний університет імені Івана Франка,

вул. Університетська, 1, Львів, 79007

СВІДОЦТВО

про внесення суб'єкта видавничої справи до Державного реєстру
видавців, виготівників і розповсюджувачів видавничої продукції:

Серія ДК № 3059 від 13.12.2007.

На обкладинці використано фото з таких інтернет-джерел:

<https://my.ua/uk/persons/andzhei-duda>

<https://www.stopcor.org/ukr/section-zarubezhom/news-bilij-dim-viznachiv-datu-ostannoï-promovi-bajdena-na-posadi-prezidenta-10-01-2025.html>

https://zaxid.net/zalizniy_general_n1542092

<https://armyinform.com.ua/2025/11/07/u-pokrovsku-perebuvaye-314-rosiyan-prezydent-rozpoviv-pro-sytuacziyu-na-fronti/https://www.bbc.com/ukrainian/articles/cednnglx7eno>

[https://en.wikipedia.org/wiki/Matt_Gallagher_\(author\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Matt_Gallagher_(author))

<https://depositphotos.com/ua/photos/%D0%BF%D1%83%D1%82%D0%B8%D0%BD.html>

<https://share.google/zKomFIoqTqDQxIXTE>

The monograph substantiates the formation of linguopolitical synergetics as an interdisciplinary field that examines the interaction of war language with political, social, historical, legal, ideological, and wartime supersystems. The focus is placed on the mechanisms of self-organization and stabilization of wartime discourse in texts with different functional and stylistic characteristics, as well as on the development of a conceptual and categorical framework that integrates conventionally established notions and terms of linguosynergetics (self-organization, dissipativity, dynamism, openness and non-linearity of the system, order / chaos) with new concepts introduced in this study (functional-semantic amplification, linguistic autocatalysis, language turbulence, semantic bifurcation, and discourse entropy). Based on extensive empirical material from three historical periods (World War I, World War II, and the Russian-Ukrainian war), and employing corpus-based, statistical, and synergetic methods, the study describes the linguopolitical synergy of war language and its types, models the scenario-based frame WAR, systematizes structural models of collocations with the component war, wartime-political and military-political vocabulary, phraseological units and war metaphors, and proposes a quantitative model of dissonance between official rhetoric and the empirical reality of war integrated with critical discourse analysis. The practical value of the monograph lies in the developed methodology and its applications in linguistic expertise, countering manipulation and propaganda, translation studies, strategic communications, and the design of courses in the war linguistics, wartime communication, and wartime conflictology.